

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 101. ad 125.

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus C.II

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53433)

deles servi Dei cum omnibus posteris, qui eorum pietatem imitati fuerint. En lector, quò perducatur vera pœnitentia, quæ initio Psalmi descripta est: perducit enim ad æternam felicitatem cum Deo, sinè quâ peccator in æternis suppliciis mansisset cum Diabolo.

PSALMUS C. II.

Titulus, *Ipsi David.*

Argumentum: *Primò exponit beneficia Dei erga electos, tum in hac vitâ, tum futurâ: deinde ostendit, unde veniant ista beneficia, & ad quos pertineant, nempe esse opera ineffabilis misericordie Divinae erga timentes Deum, demum cum impar sibi videatur ad agendas gratias, ad hunc finem invitat omnes Angelos, imò omnes creaturas.*

Psalmus dulcissimus est, & ad fiduciam in Deum erigendam, & collocandam aptissimus; modò post actam de peccatis quantumvis gravibus pœnitentiam, Deum verè, & ex corde timeamus.

Ps. 1. Benedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt, nomini Sancto ejus.

David piè credens, unum se esse de numero Electorum Dei, excitat ipse se in per-

personâ omnium Electorum, dicens : *Benedic. &c.* Cogita beneficia , lauda benefactorem , anima mea ; nec tu sola laudes Dominum , sed omnia interiora mea verstantur in linguas , & benedicant nomen sanctum Dei.

ψ. 2. *Benedic anima mea Domino : & noli oblivisci omnes retributiones ejus.*

Idem repetit , ut vehementiam affectus ostendat ; quæ ne frigescat , addit : *& noli oblivisci &c.* Beneficia Dei vocat *retributiones* : Est enim quasi duplex beneficium , quia non tribuit pœnas , peccatis nostris debitas ; imò pro tot malis nostris tanta bona nobis retribuit.

ψ. 3. *Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis , qui sanat omnes infirmitates tuas.*

Incipit recensere singula beneficia ; quorum primum est remissio peccatorum , quâ nos de inimicis amicos facit. *Qui propitiatur* , gratis debita condonat , quantumvis multa. Etiam *sanat* , seu minuit languorem ex Adæ peccato in naturâ humanâ relictum , ut abscindat radices peccatorum.

ψ. 4. *Qui redimit de interitu vitam tuam , qui coronat te in misericordia , & miserationibus.*

Transit à beneficiis gratiæ ad beneficia

B

gloriæ

gloriæ. Qui per Christum liberat vitam tuam à morte æternâ , & transfert in Regnum suum , coronans te in misericordiâ , & miserationibus : prævenit te misericordia , gratis justificans , plurimæ dirigentes , & protegentes in viâ , sinè quibus in acceptâ justitiâ non perseverares.

ψ. 5. *Qui replet in bonis desiderium tuum, renovabitur ut aquila juvenus tua.*

Explicat , quid in se contineat corona gloriæ , duo scil. , satietatem desiderii , dum animus , fruens Deo , præterea nihil desideret ; & gloriam corporis resurrecturi in beatam , & nunquam senescentem juventutem. Quomodo Aquilæ renoventur , incertum est. Ceterum ut Aquila altissimè volat , acutissimè videt , diutissimè vivit : Sic Beati supra cælos conscendunt ; ipsam lucem inaccessibilem cernunt , & ævo sempiterno fruuntur.

ψ. 6. *Faciens misericordias Dominus , & judicium omnibus injuriam patientibus.*

Ait , fontem bonorum , quæ declaravit , esse misericordiam Dei , non nos ipsos , ut delirat Pelagius. *Qui facit misericordias , seu bona liberaliter tribuit , Dominus est. Unum verò ex præcipuis bonis ejus est ,*
quòd

quòd'patientes injurias liberet, & facientes injurias non relinquat impunitos.

ψ. 7. *Notas fecit vias suas Moyfi, filiis Israel voluntates suas.*

Explicat dicta ψ. 6. Nam Moyfi, singulari servo suo, *notas fecit Deus vias suas, quæ sunt misericordia, & veritas.* Et *filiis Israel declaravit voluntates suas*, ut etiam nos simus misericordes, & justi. Hæc fuit misericordia Dei, quòd ita nos instruere dignatus sit. idem evidenti facto docuit, Pharaonem cum exercitu justè interficiendo, Israelitas misericorditer liberando.

ψ. 8. *Miserator, & misericors Dominus, longanimis, & multum misericors.*

Hæc veracissima Dei nomina meritò consolantur homines bonæ voluntatis. Deus dicitur *miserator*, quia paternum affectum habet ad homines pios: *Misericors*, quia multa liberaliter donat: *Longanimis*, quia tolerans, & tardus ad iram: *Multum misericors*, quia ex ineffabili misericordiâ nos aliquando evehet ad æqualitatem Angelorum, & similitudinem Dei. Hæc quatuor nomina, quæ deinceps ex ordine explicat, significant omnia beneficia Dei à primo usque ad ultimum.

ψ. 9. *Non in perpetuum irascetur, neque in æternum comminabitur.*

Primum nomen : Deus *miserator* est, quia irascetur quidem interdum peccantibus electis suis, eosque flagellabit; sed brevi reconciliabitur eis. Hic ψ. loquitur de electis, & piis; unde non favet iis, qui docent, pœnas damnatorum aliquando finiendas.

ψ. 10. *Non secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.*

Transit ad secundum nomen : Deus ex infinitâ misericordiâ non reddidit nobis pœnas, quas merebamur, nempe mortem, quæ est stipendium peccati; sed dona, quibus hîc indigemus, & quæ non merebamur, multiplicavit.

ψ. 11. *Quoniam secundum altitudinem cæli à terra, corroboravit misericordiam suam super timentes se.*

ψ. 12. *Quantum distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras.*

Hæc pertinent ad secundum nomen. Probat dicta ψ. 10. Utitur comparatione distantiae cæli à terrâ, seu maximæ altitudinis; & ortûs ab occidente, seu maximæ longitudo-
 gitudinis, ut ostendat remissionem peccati,

&c

& infusionem justitiæ esse verissimam, & maximam, & non, ut somniant Lutherani esse solam non imputationem peccati, & imputationem justitiæ.

v. 13. *Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se : quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.*

Hoc, & v. 14. 15. explicat tertium nomen, nempe *longanimis*, & utitur comparatione aptissimâ. Quo modo parentes carnales intimo, & invicto quodam affectu miserentur miserias, & tolerant infirmitates insipientiam infantium suorum; sic Dominus noster *miseretur timentium se*, dum eorum errata quotidiana non ut injurias suas, sed ut ægrotudines filiorum considerat: Quia probè novit, nos ex terrâ plasmatos, carnem mortalem, & concupiscentiis variis obnoxiam gerere; ac per hoc valde miserabiles esse.

v. 14. *Recordatus est, quoniam pulvis sumus; homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorescit.*

v. 15. *Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet, & non cognoscet amplius locum suum.*

Declarat, quod dixit, nos esse figmentum.

Consideravit, misericordiâ nos esse dignos, quia, quantum ad materiam, ex pulvere ipse nos finxit; & ideo instabiles, ac fragiles sumus. Et homo sic se habet, ut dies ejus sint sicut dies sceni; & florebit tempore brevissimo, ut flos sceni in agro: nam spiritus vitalis, seu vita corporis in homine non subsistet in eodem statu, sed semper mutabitur de infantiâ ad pueritiam, de hâc ad adolescentiam; de hâc ad juventutem, maturitatem, senectutem, mortem: nec redibit ad locum, unde discessit, nec videbit ampliùs ætatem, quam semel dimisit.

ψ. 16. *Misericordia autem Domini ab æterno, & usque in æternum super timentes eum.*

En quantum nomen: *Multum misericors.* *Misericordia Domini*, quæ fuit ab æterno super timentes eum in prædestinatione, durabit usque in æternum in glorificatione, & sic erit Deus multum misericors, seu multitudinem beneficiorum, seu magnitudinem, seu durationem consideremus.

ψ. 17. *Et justitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum ejus.*

ψ. 18. *Et memores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea.*

Hæc

Hæc est appendix magnæ illius misericordix. Nec solùm timentes Deum exaltabuntur ; sed veracitas , & fidelitas Dei , qui semper reddit, quod promisit, conservabitur *in filiis filiorum his*, qui observant pactum cum Deo initum, ut sint ipsi populus Dei, & Deus sit eorum Deus ; & *memores mandatorum ejus*, non ut ea solùm cogitatione revolvant, sed ut diligenter impleant.

ψ. 19. *Dominus in celo paravit sedem suam, & Regnum ipsius omnibus dominabitur.*

Demonstrat, Deum posse facere, quæ promisit timentibus se. Quoniam Deus Judex est omnium, ideo paravit, & stabilivit thronum suum judicarium in summo cælo, unde omnes prospicere, & judicare possit. Nec est Judex ab alio constitutus, sed judex supremus, & Rex Regum : Nam regia ejus potestas omnibus omnino rebus creatis dominabitur.

ψ. 20. *Benedicite Domino omnes Angeli ejus ; potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.*

Hæc ultimâ Psalmi parte invitatur omnes res creatas ad laudandum Deum. *Benedicite, laudate communem Dominum, vos An-*

geli, quotquot estis omnino omnes, qui propius illi assistitis, & magnitudinem ejus perfectius nostis: *potentes virtute*, seu robore ad exequenda mandata Dei, & ea exequentes in hunc finem, ut obediatis voci ejus, & vos fideles servos probetis.

ψ. 21. Benedicite Domino omnes virtutes ejus, ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Non vult intelligi solos Angelos ultimi chori, ideo addit *omnes virtutes*, seu exercitus caelestes Dei, ut Archangeli, Principatus, Dominationes &c, qui ministri Dei estis, & impletis diligenter, quidquid ille vobis mandat.

ψ. 22. Benedicite Dominum omnia opera ejus, in omni loco dominationis ejus. Benedic anima mea Domino.

Demum invitatur ceteras res omnes creatas, quamvis non vitales, ut suo modo opificem suum laudent; ubicunque demum sint. Tu vero, anima mea, quae omnia ad laudem invitasti, *Benedic Dominum in omni tempore.*

PSALMUS CIII.

Titulus: *Ipsi David.*

Argumentum: *Decantatur gloria Dei
patri*